

lood valges, süs ütelnud teine saamen
ka õra ja saanud inimmeages. Ja leks-
nud selgata ette põlvili maha ja ta-
nuvut teia, et ta teda proostnud. Ja
sama nii väisi mästitud elnt, et sät üles
lehti jaat, kui lesta mis palve ära leidi
igavaks teab aga, kui rooks evana ke-
radil jõfameis palve lagedas. Sel-
dat vistnud teda suvale abikrojas
ja saanud põrast feda noming ast.

— 10. Üks ma loinud auna latvaga pal-
me ja jõkuat valge lappeskuuning en-
nud teile mendo ja kuiri liiva kassi
võsi jääd. Waens lepo näinud ja roki
näinud leua all ja märginud et auna
mullt koh. Waens lepo eemus ka. Keff
jäänd ja ütelnud füü waefelt leppid
. Soll tulnud läna kohalda, aia aga
nöök jah üth, süs wiek wanopagan

ja aia. Oft tulnud ka peigmee ja
takkneid pruudi ühes rahi era viia. Hel-
ne lepo ütelnud ago, et mull põl põres
selga põrsat. Wanopagan läinud rahi jäädi
ätona. Kui ta järgi tegagi tulnud, et
muul väene lepo, mull põl põlastat jäga
panna. Wanopagan läinud jälle ätona.
Kui ta tagagi tulnud, et muul väene lepo,
et mull põl põllt ette panva. Kui wa-
nopagan põl tennud, et muul väene lepo,
et mull põl raha liji vätta. Wan-
opagan läinud ja taundit tali ägi pure
kate kaike kaldo, ning fundinud niiud
ühes tulenoma. Uuefil leppel põts ka nema
muid usuv üle jaanud, kui põdond kate
kama minima. Ago äina tulnud
kult, wanopaga kalganud kui läigesma
jaanud ja jätnud valge leppi maha.
Luid alnud valge leppel riiumi kall, et